

som torde vara lämpliga som praktikinstitutioner. På orter i stadens närhet, belägna på ett avstånd från stadscentrum motsvarande högst 30—40 minuters restid med allmänna färdmedel, finns ytterligare 3—4 lekskolor och ytterligare torde komma till stånd inom en relativt nära framtid.

Det synes angeläget att möjligheterna till inrättande av ett förskoleseminarium i Karlstad prövas närmare i samråd med stadens myndigheter. Prövningen torde böra genomföras av skolöverstyrelsen och genomföras så snabbt att utbildningen om möjligt kan igångsättas redan fr. o. m. läsåret 1965/66.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att frågan om inrättande av ett förskoleseminarium i Karlstad skyndsamt måtte prövas samt att det förslag, vartill prövningen kan ge anledning, snarast måtte föreläggas riksdagen.

Stockholm den 3 april 1964

Harry Wahrendorff

Nr 839

Av fru Ekendahl och fröken Andersson i Strängnäs, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 73, angående utbildning av arbetsterapeuter och sjukgymnaster.

I proposition nr 73/1964 beröres i korthet frågan om en organiserad fortbildning av sjukgymnaster för att tillgodose behovet av välutbildade lärare i sjukgymnastikens praktik, s. k. instruktionssjukgymnaster. Den sakkunnige, vars förslag ligger till grund för propositionen, förutsätter att frågan behandlas av sjukgymnastinstitutens lärarråd. Departementschefen framhåller för sin del att, därest behov av en fastare organiserad utbildning av instruktionssjukgymnaster bedömes föreligga, förslag härom senare bör framläggas, lämpligen i samband med anslagsäskandena för sjukgymnastinstitutet.

Det finns i detta sammanhang anledning erinra om att frågan om utbildning av instruktionssjukgymnaster på nordiskt plan nyligen utretts inom Nordiska rådet.

Inför Nordiska rådets elfte session år 1963 väcktes nämligen ett förslag

om samnordisk utbildning av instruktionssjukgymnaster. I förslaget framhölls bland annat att, även om behovet av utbildning av instruktionssjukgymnaster är stort, rekryteringsunderlaget i varje enskilt land torde vara alltför begränsat för att motivera en utbildning enbart på nationell grund. Vid remissbehandlingen av förslaget framkom delvis motstridiga uppfattningar. Av de svenska remissinstanserna ansåg sjukgymnastutbildningsutredningen, sjukgymnastinstitutet i Stockholm och karolinska mediko-kirurgiska institutet att man i Sverige bör sörja för utbildning av instruktions-sjukgymnaster för det egna landets behov. Det framhölls bland annat att behovet av utbildade instruktionssjukgymnaster i Sverige kommer att vara stort i flera år framöver och att det antal som samtidigt kan utbildas måste hållas relativt lågt med hänsyn till utbildningens art, varför bärande skäl för en gemensam nordisk utbildning knappast föreligger. Medicinska fakulteten vid Lunds universitet, lärarrådet vid Sydsvenska sjukgymnastinstitutet och medicinalstyrelsen anslöt sig däremot till tanken på en nordisk samordning av utbildningen. Frågan om utbildningens organisation och förläggningssort borde emellertid göras till föremål för ytterligare överväganden.

En viss nordisk fortbildning förekommer redan på initiativ av personalorganisationerna, som för övrigt ställt sig bakom medlemsförslagets tankar.

Vid Nordiska rådets tolfte session år 1964 antogs i anledning av förslaget en rekommendation (nr 6/1964) med följande lydelse: Nordiska rådet rekommenderar regeringarna att gemensamt utreda förutsättningarna för en samnordisk utbildning av instruktionssjukgymnaster.

I det läge saken nu befinner sig finns all anledning att taga fasta på Nordiska rådets rekommendation. En nationell utbildningsverksamhet i Sverige bör icke planläggas, utan att man först i enlighet med rådets rekommendation undersökt, om inte ett samarbete med de övriga nordiska länderna skulle vara fruktbringande.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 73 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t måtte taga initiativet till en samnordisk utredning av förutsättningarna för ett nordiskt samarbete beträffande utbildning av instruktionssjukgymnaster.

Stockholm den 3 april 1964

Sigrid Ekendahl

Rosa Andersson